

BELÉPVE ISTEN JELENLÉTÉBE
- A DICSÉRETELÉN ÉS A HÁLAADÁSON TÚL -
A VALÓDI IMÁDATBA:

A LEGSZENTEBB HELYEN

DEREK PRINCE

ENTERING THE PRESENCE OF GOD

Moving beyond Praise and Thanksgiving to True Worship

Originally published in English under the title: Entering the presence of God,
ISBN: 978-1-901144-42-0. Copyright © 2007 by Derek Prince Ministries–International.
All rights reserved.

Derek Prince Ministries–International, P.O. Box 19501, Charlotte, North Carolina,
28219-9501 U.S.A.

Hungarian translation is published by permission of Derek Prince Ministries – International. P.O.Box 19501, Charlotte, North Carolina, 28219–9501 USA. All rights reserved.
Copyright © 2019 Derek Prince Ministries–International.

A fordítás és a kiadás a Derek Prince Ministries előzetes engedélyével történt.
A könyv semmilyen része nem sokszorosítható, továbbítható, elektronikusan, vagy
mechanikusan, ebbe beleértve a fénymásolást, szkennelést, vagy bármilyen adathor-
dozón való tárolást – a Kiadó előzetes írásbeli engedélye nélkül.

Fordította: Horváth Zita

Tördelés, tipográfia, borító: Budai Zsolt

Fotó: Andrej Chudy, Unsplash

Olvasószerkesztés, korrekció: Malikné Budai Bettina, Németh Dorina,
Kovácsné Molnár Krisztina

Kiadásért felel: Budainé Róczy Erika

Nyomdai munkák: Budai Nyomdaipari Kft., Miskolc

ISBN: 978-615-5856-05-1

All rights reserved – Minden jog fenntartva.

A Szerző a könyvben alapvetően a New King James Version (NKJV) idézeteit használja. A könyv magyarra fordítása során a bibliai idézeteket - a Szerzőhöz igazodva - az angol fordításból vettük át, fordítottuk magyarra (igazítva a magyar Károli féle bibliafordításhoz, mai helyesírással és nyelvezettel). Amennyiben a Szerző más fordításokat is használt, pl. New English Bible, (NEB), New American Standard Bible (NASB), New International Version (NIV) és az eredeti verzióban is jelölve volt, az aktuális idézetek, versek után rövidítve (NASB, NIV, stb.) mi is jelöltük.

A szövegben, ill. a bibliaidézetekben a hangsúlyok, dőlt betűvel jelölve a Szerzőtől származnak, megjegyzései pedig szögletes [] zárójelben szerepelnek.

A könyv szellemi üzenetének pontosabb visszaadása érdekében az angol szövegben és igeidézetekben előforduló „Holy Spirit”, „Spirit” és „spiritual” szavakat, mindenhol a „Szent Szellem”, „Szellem” és „szellemi” kifejezésekkel adtuk vissza.

Magyarországon kiadja a Logos Nemzetközi Kapcsolatok Alapítvány és a Derek Prince Ministries – Magyarország, 2019.

Bővebb információért kérjük, látogasson el a honlapunkra!
www.derekprince.hu

TARTALOM

ELŐSZÓ	7
1. MAGATARTÁS ISTEN JELENLÉTÉBEN	10
Ajándékunk	11
Dicséret	12
Hálaadás	14
Imádat	17
Isten tulajdonságai	18
A szentség Isten teljes lénye	25
2. HELYÉNVÁLÓ REAKCIÓNK	28
Az imádat gyümölcsei	30
Az imádat elmulasztásának következményei	34
3. SZELLEMBEN ÉS IGAZSÁGBAN	38
Igazságban imádni	39
Szellemben imádni	41
4. A TESTED: MEGTISZTÍTVÁ VÉRREL ÉS VÍZZEL	45
Út a Szentek Szentjébe	45
Az udvar	48
A rézmedence	53
5. A LELKED: AZ IMÁDAT ÉRZELMI MEGKÖZELÍTÉSE	58
Az első kárpit	59

A szenthely	59
6. A SZELLEMED: ÚT A LEGSZENTEBB HELYRE	75
A második kárpit	75
A Legszentebb Hely	76
A Szövetség ládája	77
A Kegyelem helye	84
7. AZ ÚJ SZÖVETSÉG NÉGY ÁLDÁSA	89
Megnyílt a Szentek Szentje	90
Bátorsággal Jézus vére által	94
Új és élő út	99
Nagy főpapunk van	104
8. AZ IGAZI IMÁDÓK NÉGY KÖVETELMÉNYE	106
1. Igaz szív	106
2. A hit teljessége	110
3. A gonosz lelkiismerettől megtisztított szív	113
4. Tiszta vízzel megmosott test	115
9. IMÁDATUNK GYAKORLATI VONATKOZÁSA	122
A fej	122
A kéz	123
A térd	126
Arcra borulás	128
Tánc az Úr előtt	132
Imádatunk anyagi jellege	134

Isten nyilvántartást vezet	136
10. AZ IMÁDAT ELKERÜLHETETLENSÉGE	140
Az ételáldozat	141
Az imádat és a szolgálat	143
Az imádat és a végidők	146
11. IMÁDAT A TRÓNNAÁL	149
A SZERZŐRŐL	154
DEREK PRINCE KÖNYVEI	156
LOGOS FŐISKOLA ISMERTETŐJE	170

ELŐSZÓ

Az 1970-es évek végétől kezdve egészen a 90-es éveken át egy kifejezetten figyelemre méltó esemény alakította az egyháztörténelem menetét.

Világszerte a dicséret és a dicsőítés forradalma söpört végig Krisztus Testén közismertté téve a *Maranatha*, az *Integrity Hosanna! Music* és a *Hillsong* neveket. Hívók tömegei dugták ki az orrukat a poros himnuszokból, s arcukat, kezüket és hangjukat a menny felé emelték.

A zoltárírók új nemzedéke egy frissítő, új énekeskönyvet töltött meg a „felfelé irányuló” dicséretekkel. Nem csupán az együttes, közös dicsőítés virágzott ki e szellemi tavasz idején, hanem a csendes percek sokasága is sokkal izgalmasabb lett és persze kevésbé csendes, ahogy az emberek felfedezték az egyéni, személyes dicséret erejét.

E forradalomnak volt egy előfutára, ami megalapozta és életre keltette e rendkívüli jelenséget, és ez a 60-as és 70-es évek nemzetközi karizmatikus megújulásaként ismert mozgalom volt. Ennek során a Szent Szellem személye és munkája teljesen helyreállt az Egyházban. Ahol Isten Szelleme mozgásteret kapott, ott kézen fogta és az Atya gyógyító, felüdítő jelenlétébe vezette az embereket.

E történelmi jelentőségű karizmatikus mozgalom középpontjában ott volt egy szolgáló, Derek Prince.

Ha még nem ismered, akkor tudnod kell róla, hogy széles körben a huszadik század egyik igazi nagy keresztény gondolkodójaként méltányolják. Brit állampolgár volt, aki élete második felét döntően az Egyesült Államokban és Izraelben élte le. Angliában tanult a nagynevű *Cambridge-i Egyetemen*, méghozzá *C. S. Lewis* kortársaként. (Hány bibliatanítót ismersz, aki az ókori és modern filozófia ösztöndíjas előadója volt Cambridge-ben?)

Még a második világháború időszaka alatt, egy katonai barakkban találkozott Jézus Krisztussal, mint Megváltóval, és Neki szentelve életét pásztorként és később hűséges tanítóként szolgált.

Derek Prince 2003 őszén hunyt el szeretett Jeruzsálemében, ami közel húsz évig volt az otthona. Ekkor 88 éves volt.

Könyvünkben, a most következő oldalakon fel fogod fedezni, hogy e bámulatos értelmi képességek nem jelentik azt, hogy Derek tanítása száraz, elvont vagy vaskalapos lett volna. Noha filozófusként gondolkodott, Isten egy szabad szellemű költő lelkével ruházta fel.

Derek Prince tanítását inspirálónak, felemelőnek, gyakorlatinak, építőnek és mindig követhetőnek fogod találni – kiváltképpen *az imádat és az Istennel való közösség* kulcsfontosságú témájában.

Egyik széles körben elismert rádióadásában, az 1980-as években Derek az alábbiakat mondta:

„Abban a kiváltságban részesültem, hogy elutazhatok és szolgálhatok a világ számos országában. Sok helyütt jártam, amit Isten Szelleme megérintett, ahol a Szent Szellem kitöltetett, és megnyilvánultak a szellemi ajándékok. Ám kevés olyan helyen voltam, ahol igazi, tiszta, felkent dicséretet és imádatot hoztak az Úr elé. Amikor szellemi imádatban járulsz Istenhez, közösségre lépsz vele; az imádat és a közösség által pedig kijelentést kapsz. Habár nem azt tanítom, hogy ez

egy eszköz különféle dolgok elnyerésére Istentől, mindazonáltal igaz, hogy amikor elfogadott alapokon, Neki tetsző dicsérettel és imádatokkal közeledünk hozzá, valóban nincs korlátja annak, amit Ő megtesz értünk.”

Derek Prince egyedülálló módon felkészült volt igazságok és ismeretek átadására, hogy segítségükkel megfelelően és hatékonyan léphess be a Szent Isten jelenlétebe; felfedezhesd az imádat mélyebb dimenzióit; meghittséget, erőt, hatalmat; hogy átvehesd az igazi imádat szellemi, fizikai és érzelmi áldásait és kinyilatkoztatást találhass a „Legszentebb Helyen”.

Készülj fel, hogy megismerd, és megtapasztald milyen csodálatos is az a „Legszentebb Hely”!

Derek Prince Ministries könyvkiadó testülete

1. fejezet

MAGATARTÁS ISTEN JELENLÉTÉBEN

Az imádat az egyik legfőbb téma a Bibliában, és elképesztő fontossággal bír a hívő életben. Ám a legtöbb kereszténynek nincs világos fogalma annak természetéről. Amikor a gyülekezeti tagok zöme az *imádatról* beszél, a vasárnap délelőtti dicsőítésre utal.

Általában keresztény dalokról és kórusról beszélnek, és arról, hogy a gyülekezet állva éneklje az aznapra tervezett dicséreteket. Sajnos attól tartok, hogy ezekben a gyülekezetekben vajmi kevés imádat zajlik. Ha az átlaghívő számára ez az egyetlen vonatkoztatási rendszer a témában, akkor valójában még bele sem kezdett az igazi imádatba.

E könyvben tehát az imádatot fogjuk tanulmányozni.

A tetteken és a viselkedésen túl bepillantunk oda, ahol az valójában zajlik: *a szívbe*. Meghatározzuk a dicséret, a hálaadás és az imádat fogalmát. Megnevezzük az imádatunkat akadályozó tényezőket.

Végül részletezzük a folyamatot, amely lépésről lépésre bevezet minket Isten közvetlen jelenlétébe, ahol meghallhatjuk az Ő hangját és nyugalmat találhatunk a karjaiban.

Ajándékunk

Amikor Isten jelenlétébe jövünk, Ő megkívánja, hogy különféle ajándékokat vagy áldozatokat hozzunk neki. Ebbe beletartozik a pénz és az anyagi javak is, de nem korlátozódik pusztán ezekre. Egy magasabb szinten a Szentírás többféle ajándékról és áldozatról beszél, amit Isten a követőitől elvár. Ezek szellemi ajándékok: *hálaadás, dicséret és imádat*.

Gyakran egymással felcserélve használjuk e fogalmakat. Én a szívárvány színeimhez hasonlítom őket: különbözőek, mégis éles határvonal nélkül olvadnak egymásba. Ehhez hasonlóan a hálaadás, a dicséret és az imádat más és más, de természetesen olvadnak egybe. Így különböztetem meg őket:

A hálaadás Isten *jóságára* vonatkozik.

A dicséret Isten *nagyságával* függ össze.

Az imádat pedig Isten *szentségéhez* kapcsolódik.

A szentség már önmagában is egy kategória: Istennek az a tulajdonsága, amelyiket a legnehezebb felfognia az emberi értelemnek, mivel ehhez hasonló nincs a földön. Tudunk beszélni az Úr bölcsességéről, ugyanis ismerünk bölcs embereket. Tudunk szólni a nagyságáról, hiszen ismerünk nagy embereket. Tudunk szólni az erejéről, mert hatalmas erő megnyilvánulásait láttuk már. Ám Istentől eltekintve nincs földi példánk a szentségre. Az kizárólag Istenre jellemző és azokra, akik megkapták Tőle. Úgy hiszem, az imádat közvetlenül az Úr szentségével függ össze. Mivel azonban nem könnyű megérteni a szentségét, nehéz lehet teljesen megérteni és gyakorolni az imádatot.

Ennélfogva a három ajándék vagy áldozat közül az imádatot a legnehezebb a hívőnek Isten számára elfogadható, Neki tetsző módon felajánlania. A hálaadás és a dicséret főként *szóbeli* megnyilvánulás, az imádat viszont elsősorban hozzáállás, illetve *magatartás*. Fontos e három fogalom megértése, ha Istennek hozott ajándékunk részeivé akarjuk tenni őket.

Dicséret

A dicséret aranyfonalként húzódik az egész Bibliában az elejétől a végéig. A dicséret örökkévaló, mennyei eredetű. A mennyet benépesítő minden dicsőséges és örök lény szüntelen elfoglaltsága. Ott közvetlenül és zavartalanul járulhatnak magához Istenhez. A folyamatos bejárás folyamatos dicséretet kíván. A dicséret már a kezdetektől a Földhöz is kötődik. Isten valamikor ezt a kérdést intézte Jóbbhoz:

„Hol voltál, amikor a Földnek alapot vetettem?
... amikor együtt vigadoztak a hajnali csillagok,
és ujjongtak mind az istenfiak?”

Jób 38,4.7

Milyen gyönyörű e kép a Föld teremtéséről! Bolygónk dicséret közepette indult forgásnak mennyei pályáján, és e Földbolygón Isten népének a feladata gondoskodni arról, hogy továbbra is a dicséret jelölje útját, míg az ég és a Föld el nem múlik.

Egyedül a dicséret az *illendő módja* annak, ahogy mi a trónon ülő Királyhoz – magához Istenhez – viszonyulunk.

„Pedig Te szent vagy,
aki Izrael dicséretein trónolsz.”

Zsoltárok 22,4 NASB

Hálaadással párosítva a dicséret bejárást biztosít Istenhez. Ezt láthatjuk a 100. Zsoltárban, ahol a zsoltáros a következőkkel buzdított bennünket:

„Menjete be kapuin hálaadással,
udvaraiba dicséretekkel!
Adjatok hálát Neki, áldjátok nevét!”

Zsoltárok 100,4 NASB

Itt a *belépésnek* két fokozata szerepel: először Isten kapuin, aztán Isten udvarain át. A zsoltáros rámutat, hogy a *hálaadás* bevisz minket a kapukon, a *dicséret* pedig bejuttat az udvarokba. Csodálatosan szemlélteti ezt Ézsaiás könyve is.

A próféta így szólt Isten népéhez:

„Nem hallatszík többé földeden erőszak,
sem romlás és pusztulás a határaidban;
üdvösségnek hívod falaidat
és kapuidat dicséretnek.”

Ézsaiás 60,18 NASB

Isten a tökéletes béke és nyugalom helyén lakozik. Nemcsak erőszak és pusztulás nincs ott, de még annak a hangja sem. Jegyezd meg azonban a belépés módját: minden kapu dicséret.

Tehát egyedül és kizárólagosan a dicséret-kapu vezet Isten jelenlétébe és lakóhelyére. Ezen hálaadással áthaladva jutunk be az udvarokba.

Hálaadás

„Azért mi megingathatatlan országot nyervén, tartsuk meg a kegyelmet, mely által szolgáljunk az Istennek tetsző módon istenfélelemmel és tisztelettel.”

Zsidók 12,28

Itt a *New King James* fordítás azt írja: „tartsuk meg a kegyelmet”. A *New International Version* bibliafordítás azonban másként adja viszsza ugyanezt a verset:

„Ezért tehát mi, akik rendíthetetlen országot kaptunk, legyünk hálásak, és azzal szolgáljunk Istennek tetsző módon: tisztelettel és félelemmel.”

Valójában mindkét fordítás helyes. Görögül a „megtartani a kegyelmet” kifejezés – a kulcsszó a *kharisz* – ugyanaz, mintha azt mondanánk: *köszönöm*. Közvetlen kapcsolat van a kegyelem és a hála között.

Egy hálátlan ember nincs Isten kegyelmében. Nem lehetsz Isten kegyelmében úgy, hogy közben hálátlan vagy.

A világ újlatin nyelvei közül háromban közvetlen összefüggés van a kegyelem és a hála között.

Franciául a *grâce à Dieu* jelentése: hála Istennek. Olasz nyelven *grazie*, spanyolul pedig a *gracias*: köszönöm.

Nem választhatod el a hálaadást az Úr kegyelmétől.

Az étkezés előtt imádkozva, áldást mondva valójában köszönetet nyilvánítunk.

A 95. Zsoltárban van egy csodálatos igeszakasz az imádathoz vezető lépésekről. Hangos, ujjongó dicsérettel kezdődik; sokkal hangosabban, mint ahogy azt bizonyos gyülekezetek engednék.

„Jöjjetek, énekeljünk az Úrnak! Hangos kiáltással vigadozunk a mi üdvösségünk Kősziklájának!”

Zsoltárok 95,1

Ez nem hangos éneklést jelent; a kiáltás az kiáltás. Ez tetszik nekem. Úgy vélem, ha van valami, amit Isten alig fogad el, az a kedvetlen, langyos dicséret. „Nagy az Úr, és méltó a dicséretre” – jelenti ki a Szentírás a 145. Zsoltár 3. versében.

Tehát ha nem készültél fel, hogy méltóképpen dicsérd Őt, akkor inkább meg se tedd!

„Jöjjünk elé hálaadással, ujjongjunk Neki zsoltárokat zengedezve!”

Zsoltárok 95,2

Figyeld meg újra az Istenhez való közeledés két szakaszát: a hálaadást és a dicséretet. Nem vezet más út az Úr jelenlétébe. A következő három vers megindokolja, hogy miért dicsérjük Őt és miért adjunk neki hálát. A Biblia nagyon logikus. Nemcsak felszólít minket Isten dicséretére és a hálaadásra, hanem ki is fejtí az okát.

„Mert nagy Isten az ÚR, nagy király minden isten fölött.”

Zsoltárok 95,3

Ne feledd, hogy már említettem: a dicsérettel Isten nagyságát ismerjük el. Itt kétszer fordul elő a „nagy” szó.

Az Úr „nagy Isten... nagy király minden isten fölött.” Hangos, ujjongó, lelkes dicsérettel méltatjuk az Ő nagyságát. Ezt követően hatalmas Teremtőként látjuk Őt.

„Kezében vannak a Föld mélységei,
és a hegyek magasságai is az Övéi.
Övé a tenger, és azt is Ő alkotta,
és a szárazföldet is az Ő keze formálta.”

Zsoltárok 95,4-5

Hálaadással jövünk elé és dicsérjük Őt teremtése csodái-ért, de ez csupán a belépésünk kezdete. A hatodik versben érkezünk el az imádathoz. A dicséret és a hálaadás valójában csak eszköz, ami bevisz minket az imádatba. Figyeld meg, hogy az imádat egy viszonyulás, egy magatartás.

„Jöjjetek, hódoljunk, boruljunk le,
térdeljünk le az Úr, a mi Alkotónk előtt!”

Zsoltárok 95,6

A szóbeli megnyilvánulásból átléptünk egy aktív, testünket is megmozgató hozzáállásba. Dicsérettel és hálaadással kezdtük, de nem ez volt a végcél. Ha a keresztények itt megállnak, tulajdonképpen eltévesztik a célt: az igazi imádatot.

Ez pedig nem szavakban fejeződik ki, hanem egy aktív, *fizikai* magatartásban.

Imádat

Amikor kapcsolatba kerülsz Isten szentségével, és a tudatára ébredsz, vagy kijelentést kapsz róla, csak egyetlen helyénvaló reakció van: ez az imádat.

Kijelentés nélkül nem igazán tudunk imádatot gyakorolni. Énekelhetünk ugyan, de addig nem lépünk be az imádatba, míg nincs ki-nyilatkoztatásunk – legyen az bármilyen hiányos – Isten szentségéről.

Az Ő szentsége pedig nem magyarázható és nem definiálható; *egyedül kijelentés által* tárul fel.

Ez nagyon fontos, mert szerintem sok keresztény azt képze-li, hogy a szentség egy sor szabály arról, hogy hova mehetsz, mit tehetsz, hogyan beszélhetsz, és hogyan öltözködhetsz. Ennek valójában sem-mi köze a szentséghez.

Pál erőteljesen nyomatékosította ezt a Kolossé levélben:

„Ha tehát Krisztussal meghaltatok a világ elemei számára, miért terhelitek magatokat rendelkezéseikkel, mintha a világban élnétek – ne fogd meg, meg se kóstold, még csak meg se érintsd –, amelyek mind arra valók, hogy elfogyasztna megsemmisüljenek; az emberek parancsolatai és tanításai szerint, amelyek ugyan bölcsességnek látszanak a maga választotta vallásoskodásban, az alázatoskodásban és a test sanyargatásában,

de nincs bennük semmi becses,
csak a test kielégítésére vannak.”

Kolossé 2,20-23

Ez mélyreható igazság. Minél inkább arra összpontosítasz, amit nem szabad, annál nagyobb hatalma van feletted.

Ne veszítsd el a türelmed! Bármit csinálsz, ne jöjj ki a sodrodból! – mondogatod magadban. És mit teszel rögtön ezután? Dühbe gurulsz, mert nem a megfelelő dologra fókuszálsz. Nem csoda, miért döntenek úgy sokan, hogy inkább semmit sem akarnak kezdeni a szentséggel.

A Zsidókhoz írt levél 12. fejezetében olvashatunk Isten – az Atya – nevelő fegyelmezéséről gyermekei iránt:

„Mert ők [földi apáink] csak rövid ideig fegyelmezték minket,
ahogy jónak látták, Ő azonban a hasznunkra,
hogy szentségében részesüljünk.”

Zsidók 12,10

A szentség nem egy sor „tedd és ne tedd”.

Isten nem azért szent, mert maga elé helyezett egy halom előírást, hogy azzal ellenőrizze a saját viselkedését. A szabályoknak semmi közük a bibliai vagy isteni szentséghez.

Isten tulajdonságai

A szentség Isten mivoltának a lényege. Vele kapcsolatban *minden* szent. A szentség megértéséhez tehát meg kell értenünk, kicsoda Isten és milyen Ő valójában.